פרק הספינה

דף ע"ב ע"א תוספתא לי בפומי ופתי ליה, גלגל כו'לף כי נתמת ליה להכעיס שמעי'דהכריס כת"ס יורדי ים נתלכת פוסה ומלאכה בימה רבי' היה ראוי מעשה יי'ונו', ותרגמה גלח על ונו' ת"ר כיון דכתי' נבו נעניין נגמיתת דגורת ושעם להגלח הכפיכה ולו הכתוב, נכתב ושעם נב' מלה פרטי גם רשיון מעניינו שיהיה על לתכירו למשמש לעלמו ותשוכת על הכתי פוק חזי גדורת כי' שלין לכן רגון ונמיכה והברת, כלפי שלמרו כשוף יכתי' דלת"ר כשוכת קף ס' ספיכה טלמן לי וכל נל ונל שנת עלי נעבתי לי רלתי שכלן שלמרו שלמי שלי ינהלו רשעי על חנם וינעבע לו רלתי ום לעניין אלי שכלן שלמרו כי מה עניין זה לזה ונילולי שלמר שכתו כל משכניך ונלוך עלי עברו ונו' דיוקה שכתו'שכרו'והנו' שכלו עלינו שכתיב נשל בגזירה כתיב נשתך נשמיך ונשל מאך ות"ם לשמוע שלי שכתיב כת"ם ונישמע קול קל מלמעלה למעי שיהי קול תורה ויכפר על עון ל"ה ולחזר שכיה על קלקלתי נחוץ היה שכתה הנגל שהיתה לתקנותי שלישה לות' ליתי כך ת"ח ונישני שהוא מעשה מרכבה ולחזר לנילכלו חוץ שכתה עליהם כל שניהם שהוא מעשה מרכבה ונחוץ לנילכלו חוץ שכתה עליהם כת"ם כ"ל שנכנסו לפרדס ונילכלו שום שהוא עוכלה לפי שהיו נתעסקין נמעשה מרכבה ולחזר לנילכלו חוץ ולחזר חיים ולחזר ונילכלו לניות לפי שכתה שהל תניא התעסקו, לנילכלו נפשך כי היה נמצלה לחיים כי"ם ולחזר שהל תניא שכתה שהיה קלה בעיניך דכתי ק"ת ולחזר לל תלתו הכל כלי קלת רב ולחלת לתכם דנשלה שנילכל לנר נגדל כו' ת"ק הוא דכתי' נגדל וכר נגדל כלומר כעלם, ונלחזר כתי ליה חיה עוכלה ור"ל דנפלה לי' ספיקה ונקונית נחלת ה' שכין ולת"ל שמי לכתי' לחלתי שכל חכל להגיע על לחלת הענין לת חיום כפיכות חיה ל"ל ריבוי הענין שלי חיום חריבו, ועומק הענין שלי חכל לנת לחזרם הענייני החדם חשר נקי ילכו נו להיותו חיום דרליבי חיה והכתיבין רמז על ההוא כת"ם נתחזרה שלי"ל חשר נשפה שכתכר שלי חיתי נ'שלי הלכו' כספיקות כו'חיסיק חעם כתו של יהושע ונשתכחו חיתי נ'שלי הלכו' שנולדו לו ז' חלו' ספקות והוא כתו שלחזרו נכדרי דכלפול של תורה לת ניתן לו רשות לפסוק הלכה מפי עלמו אלא מפי שמועה שקיבל משה מרבו ומרבו עד שלמשה מסיני נלמוד ו' ושמעת קול נ'יום חשה כו'עם פלמול ניתן רק לפשה לחזר לחכל חול כעין מה כתן לישרלל גם פלמול ההכמה לקבל מתכו וש"כ לו יבין חדם לשוחם ושוחק בעיון כלי רב המלמדי כתו חשה ליהושע וק"ל:

ע"ש הוה קחלתן נחדכר'ומיון הכהו חומי כו'לף-לכתיב הדברי כפשמן דכתר ניהן יחזקלל כי לפתיח יכלו ישרלל ג"כ נחדכ' ונכלה הפי' כ"ה פפשוטי' חכם דכתי'והכיחלי חתכם ל חכל' הענין ונשפטתי חתכם ונו'כלשר נפשמו חת חכתיכם נחדכר ונו'וכרחוי מכם כחזרתי' ונו'לף יש עיון נכרלוי הדכרים שכרם נעשה'חזה ומה עניין לנו לי נלפף כו'נם מה שכרלי' עתידין ליתן עלרשה חת הדין שנכחתם חתעכב חשוח ויש להם נפר ב"ם הוא דחוק וכרלוה כלפי ת"ם פרק הרואה קרואה חות נקלו'יפה לפכתה שכ'כפתת נחזן תרוכה חזה לפלנו שיש לקול ונפניה חות דכר פכתה וחפרי כמי נכחזה רב הונח נשל ומרח קש חיה חזוק נזחח ולח חכני רב מסל'חלו' דה לי נעני חות נזחח ולח חשתכ'פלה חות נשיטו, הזה כת"ם נחלן חות נזחח ריאה כל כוונ"ה לחין לקנות קלוח ויתר חשחיק'חזח חזחח חשוכן דלין כשוכן דלין וחלרש'חשר שם חקוס שכתל חכל חתני חשה ל'כי כיה חקום וחקור קול הככמה והכשכוח כת"ם עלה רב כוכה ומלל שהוא קל. היחסור כי הקול יהיה נחדש לעתיד הכתה וש"כ וכה לקול הכתה רקל חזחח נזחח, והחיחך רב חסכל ולל כזה וקיים קול היחסור וש"כ כתיקר היחח יתר מכל חשוב לחיפול נזחח לת משתכח וזה לעתיק שתרב' הדעת ומשכתה כי כולם ידעו דעת מ'קטנם ועד גדולם וילכו נחדכר כמו שכתיב ולהשת שם נחשכו'ו, ואחר שיחן להם הסי' כ"ה יחזום לחכול נשם הכר דיקרי ושכלי ע"ם הכתה לפי שהכר כחי שניתן לנחזקים השלו כחדכר לחכתיב ו שהכליגו כו הפי"ה כשומן דהוו כנפורת, ומתביכי לם כתכורת ופפת והה מלת כו' ע"ם נהרל דמשמע דקול מתגוותיה היה רמז לתעכת נפכי ורזיכו כת"ם נתעכי'הרחל לו ל"ת כן פרש ר"י נהרל דמשמע כו'מ"ב נהרל המשמע של חות הוה למשכלי' ומפכת נפכי ואחר רבנ"ם שהיה מן הכתיר'ית לי'ל'כויה כפי נגוויכו לחכות ונו'ו, מהרחקיכו שהוא ואחר דבר הלי לו כן ל"ל דפרחו לו לחין הדבר תלוי נפכתה נלבד רק נפ"ה נחשה כת"ם כי לת חחדרי עיקר שלי המעשה וכלי ביחשה לפיחים הם פיחים והרבליים וש"כ שלי נלפף מרוב ירי כת"ם ואף הלי לי לחשוח שחלכה רבלי להלך נדרך סוכי כי חתת לכפי דר ל חחר עתיד ליתן ישרלל עליהן הדין כפי שכתת ויקוקל ונשפטתי חתכם ונו'כי דכרים מיוחדים על ישרלל ולחפתי' מוכיח, ולחזרי' כתוב ושקד ושפוט חותן על חכי'תן כיחוני' לתחות כפי שעשה חת לחכתיכו כשלו חותן שלכה'ו תוכו ותיכה ונ"ל:

ואחלוי נהלן ההוח סיוסף כי הקיפיח נכלל בחכתן לפי פשוטה לפי שכתה נם שהכריל'ופוק סיוסף רבנ"ם כתב שלף רחה הניגיו נם חקה מה טעם לף חקה ומתיתי לי, כתה דשקל מלי סיוסיפתו ופתן ספר מרחקה סיוסי נלמוד ו ושמעת קול נ'יום חשה כו'עם שפ' רש"י ומשכתיתי על הגלו' פתי דשוק שלף מסיוסי שכתכר על הגלו' שיקוה

נלף קלף לחנרתי' בנ'כת"ם תפוס לף תניס לף תוקף כו'כל זה חתר עתידו עליהו כו' והוח כת"ם כחללם ולחכתו לנעיל שלין נל חבי לחל חן הרלשון כך הרפשים לין לחלין חפלניהם וכלוח כ"ל לכלו' ולפשף לף העולם ומרחקל ולחל קוק נגזרת כו' כלילחיהן לקל הגדל כנגד הרי נגזרתו מחקיל על'כן ע'לחי' ולה לחיר חלף חשר קוק כו' פס הנדיקים שכחפת לעול וכס חניליו לת הזר כלילחיהן נת"ק לכפרס חפול נו'לף הכי קחף" לכפרס חפשיהם של נדיקים:

מרוכן עת'כו שפניהם וק"ל:

ע"ש חזכן כלי ניפרת דקלים כו' הכוונה כזה שים לתרתינו נעלה וכפתר והתורה נקרלית נפיתת שהוח עוף טהור כת"ם כת"ם כלשם השתר לך ומשוך כפתך ונו'כל התפתר תורתו כשיעור נתעורר לת"ת כי' ר' חפל לחדם שתכר דרור לעבדו לחר לפתוח לת שלינו נופל חיכר נדמיה נפתוך לכי נופל חיין ות"ם לפפקע קול כפתת התורה כת"ם נחזרה נפתוך לכי נופל חיין ות"ם לפפקע קול שלרתה למר שיהי קול תורה ויכפר על עון ל"ה ולחזר שכיה על קלקלתי. נחוץ היה שכתה הנגל שהיתה לתקנותי שלישה לות' ליתי כת"ם ונישני שהוא מעשה מרכבה ולחזר לנילכלו חוץ שכתה עליהם כת"ם כ"ל שנכנסו לפרדס ונילכלו שום שהוא עוכלה לפי שהיו נתעסקין נמעשה מרכבה ולחזר לנילכלו חוץ ולחזר חיים ולחזר ונילכלו לניות לפי שכתה שהל תניא התעסקו, לנילכלו נפשך כי היה נמצלה לחיים כי"ם ולחזר שהל תניא שכתה שהיה קלה בעיניך דכתי ק"ת ולחזר לל תלתו הכל כלי קלת רב ולחלת לתכם דנשלה שנילכל לנר נגדל כו' ת"ק הוא דכתי' נגדל וכר נגדל כלומר כעלם, ונלחזר כתי ליה חיה עוכלה ור"ל דנפלה לי' ספיקה ונקונית נחלת ה' שכין ולת"ל שמי לכתי' לחלתי שכל חכל להגיע על לחלת הענין לת חיום כפיכות חיה ל"ל ריבוי הענין שלי חיום חריבו, ועומק הענין שלי חכל לנת לחזרם הענייני החדם חשר נקי ילכו נו להיותו חיום דרליבי חיה והכתיבין רמז על ההוא כת"ם נתחזרה שלי"ל חשר נשפה שכתכר שלי חיתי נ'שלי הלכו' כספיקות כו'חיסיק חעם כתו של יהושע ונשתכחו חיתי נ'שלי הלכו' שנולדו לו ז' חלו' ספקות והוא כתו שלחזרו נכדרי דכלפול של תורה לת ניתן לו רשות לפסוק הלכה מפי עלמו אלא מפי שמועה שקיבל משה מרבו ומרבו עד שלמשה מסיני נלמוד ו' ושמעת קול נ'יום חשה כו'עם פלמול ניתן רק לפשה לחזר לחכל חול כעין מה כתן לישרלל גם פלמול ההכמה לקבל מתכו וש"כ לו יבין חדם לשוחם ושוחק בעיון כלי רב המלמדי כתו חשה ליהושע וק"ל:

ע"ש הוה קחלתן נחדכר'ומיון הכהו חומי כו'לף-לכתיב הדברי כפשמן דכתר ניהן יחזקלל כי לפתיח יכלו ישרלל ג"כ נחדכ' ונכלה הפי' כ"ה פפשוטי' חכם דכתי'והכיחלי חתכם ל חכל' הענין ונשפטתי חתכם ונו'כלשר נפשמו חת חכתיכם נחדכר ונו'וכרחוי מכם כחזרתי' ונו'לף יש עיון נכרלוי הדכרים שכרם נעשה'חזה ומה עניין לנו לי נלפף כו'נם מה שכרלי' עתידין ליתן עלרשה חת הדין שנכחתם חתעכב חשוח ויש להם נפר ב"ם הוא דחוק וכרלוה כלפי ת"ם פרק הרואה קרואה חות נקלו'יפה לפכתה שכ'כפתת נחזן תרוכה חזה לפלנו שיש לקול ונפניה חות דכר פכתה וחפרי כמי נכחזה רב הונח נשל ומרח קש חיה חזוק נזחח ולח חכני רב מסל'חלו' דה לי נעני חות נזחח ולח חשתכ'פלה חות נשיטו, הזה כת"ם נחלן חות נזחח ריאה כל כוונ"ה לחין לקנות קלוח ויתר חשחיק'חזח חזחח חשוכן דלין כשוכן דלין וחלרש'חשר שם חקוס שכתל חכל חתני חשה ל'כי כיה חקום וחקור קול הככמה והכשכוח כת"ם עלה רב כוכה ומלל שהוא קל. היחסור כי הקול יהיה נחדש לעתיד הכתה וש"כ וכה לקול הכתה רקל חזחח נזחח, והחיחך רב חסכל ולל כזה וקיים קול היחסור וש"כ כתיקר היחח יתר מכל חשוב לחיפול נזחח לת משתכח וזה לעתיק שתרב' הדעת ומשכתה כי כולם ידעו דעת מ'קטנם ועד גדולם וילכו נחדכר כמו שכתיב ולהשת שם נחשכו'ו, ואחר שיחן להם הסי' כ"ה יחזום לחכול נשם הכר דיקרי ושכלי ע"ם הכתה לפי שהכר כחי שניתן לנחזקים השלו כחדכר לחכתיכו כשלו חותן שלכה'ו תוכו ותיכה ונ"ל:

ואחלוי נהלן ההוח סיוסף כי הקיפיח נכלל בחכתן לפי פשוטה לפי שכתה נם שהכריל'ופוק סיוסף רבנ"ם כתב שלף רחה הניגיו נם חקה מה טעם לף חקה ומתיתי לי, כתה דשקל מלי סיוסיפתו ופתן ספר מרחקה סיוסי נלמוד ו ושמעת קול נ'יום חשה כו'עם שפ' רש"י ומשכתיתי על הגלו' פתי דשוק שלף מסיוסי שכתכר על הגלו' שיקוה